

DZ.5130.08.2017.AR

2017 -06- 2 1

Szczecin, dniaczerwca 2017 r.

Nr rejestru zabytków A – 1676

Za zwrótnym potwierdzeniem odbioru podpis
MWR
21.06.2017

DECYZJA nr 937/2017

w sprawie wpisania zabytku nieruchomego do rejestru zabytków

Działając na podstawie art. 3 ust. 1, 2, art. 6 ust. 1 pkt. 1 lit. b, c, art. 8, 9 ust. 1 i art. 89 pkt 2 ustawy z dn. 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2003 r. Nr 162, poz. 1568; z 2004 r. Nr 96, poz. 959 z późn. zm.) oraz art.104 Kpa, w wyniku postępowania administracyjnego przeprowadzonego na wniosek Komendy Wojewódzkiej Policji w Szczecinie /wniosek z dnia 24.05.2017 r. wpł. 25.05.2017 r./, znak ZI-0151-113/2017 Zachodniopomorski Wojewódzki Konserwator Zabytków w Szczecinie

o r z e k a

wpisać do rejestru zabytków województwa zachodniopomorskiego
pod numerem rejestru A – 1676

następujący zabytek nieruchomy: zespół budynków dawnego Sądu Obwodowego,
ob. zespół budynków
Komendy Powiatowej Policji w Kołobrzegu wraz z
historyczną parcelą (dz. nr 64)
przy ul. Kilińskiego 1
w mieście: Kołobrzeg, Gmina Miasto Kołobrzeg
Pow. Kołobrzeg

*W skład zespołu wchodzi zgodnie z załączoną
mapą ewidencyjną w skali 1: 500:*

- budynek główny oznaczony na mapie nr inw. 375;
- budynek oficyny oznaczony na mapie nr inw. 389,396;
- budynek PDOZ oznaczony na mapie nr inw. 401;

w granicach :

nieruchomości gruntowej nr 64 obręb 0012 Gmina
Miasto Kołobrzeg, pow. Kołobrzeg;
zgodnie z mapą w skali 1: 500
stanowiącą integralny zał. do niniejszej decyzji

(granicę wpisu do rejestru zabytków parceli /działki/
wkreślono czerwoną linią, budynki wpisane do rejestru
zabytków wkreślono zieloną linią
na zał. mapie w skali 1:500)

Uzasadnienie:

Postępowanie administracyjne w sprawie wpisania do rejestru zabytków budynku Komendy powiatowej Policji w Kołobrzegu mieszczącej się przy ul. Kilińskiego 1, działka nr 64 obr. 12 miasta Kołobrzeg prowadzone było na wniosek Komendy Wojewódzkiej Policji w Szczecinie z dnia 24.05.2017 r./ wpt. 25.05.2017r./, znak ZI-0151-113/2017. Przedstawiciele ZWKZ w Szczecinie przeprowadzili oględziny obiektu w dniu 06.06.2017 r. z udziałem zainteresowanych stron postępowania. Z oględzin sporządzono protokół oraz aktualną dokumentację fotograficzną. Następnie pismem z dnia 07.06.2017 r., znak DZ.5140.56.3.2017.AR, ZWKZ w Szczecinie zawiadomił strony o zebraniu materiału dowodowego niezbędnego do rozstrzygnięcia sprawy dotyczącej wpisania do rejestru zabytków: budynku Komendy powiatowej Policji w Kołobrzegu mieszczącej się przy ul. Kilińskiego 1, działka nr 64 obr. 12 miasta Kołobrzeg, Gmina Miasto Kołobrzeg, pow. Kołobrzeg.

Stosownie do przepisu art. 80 Kpa, organ administracji publicznej ocenia na podstawie całości materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona. Art. 3 pkt.1 i 2 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami precyzuje pojęcie zabytku nieruchomego. Stosownie do wskazanego przepisu zabytek to nieruchomości, jej część lub zespół nieruchomości, będące dziełem człowieka lub związane z jego działalnością i stanowiące świadectwo minionej epoki bądź zdarzenia, których zachowanie leży w interesie społecznym ze względu na posiadaną wartość historyczną, definiowaną w literaturze jako znaczenie określonego przedmiotu jako dokumentu znaczącego dla weryfikacji prawd historycznych lub upamiętniających konkretne zdarzenia lub osoby, artystyczną, odwołującą się w istocie do indywidualnego odczuwania piękna i jego odbioru lub naukową, tj. przydatność określonego przedmiotu dla badań naukowych. Wpisem do rejestru zabytków może być objęta nieruchomość spełniająca bez żadnych wątpliwości wymogi wyżej cytowanego przepisu.

Art. 9 ust.1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami stanowi, iż do rejestru wpisuje się zabytek nieruchomy. Zgodnie z tak określoną przesłanką materialną, do rejestru wpisany może być tylko zabytek, a więc obiekt odpowiadający cechom wskazanym w jego definicji legalnej. Mając na uwadze, że wpisanie obiektu do rejestru zabytków powoduje ograniczenie prawa własności, taka ingerencja może nastąpić wyłącznie na podstawie ocen jednoznacznych i nie budzących wątpliwości (wyrok WSA w Warszawie z 22 września 2006r., I SA/wa 324/06, niepubl.) WKZ w prowadzonym postępowaniu wyjaśniającym ma obowiązek stwierdzić, czy dany obiekt odpowiada cechom wskazanym w definicji legalnej zabytku nieruchomego. Stanowi to podstawową, a zarazem jedyną przesłankę wpisu, jaka musi być spełniona, aby zabytek został objęty wskazaną formą ochrony.

Podstawowym pojęciem wyznaczającym ramy systemu ochronnego jest „zabytek”, definiowany w w/w art. 3 pkt.1. Dookreślenie przedmiotu ochrony następuje w art. 6 ust.1 pkt.1 przez wskazanie katalogu, który przewiduje, że zabytkiem nieruchomym może być w szczególności: krajobraz kulturowy, układ urbanistyczny, ruralistyczny i zespół budowlany, dzieła architektury i budownictwa, dzieła budownictwa obronnego, obiekty techniki, cmentarze, parki, ogrody i inne formy zaprojektowanej zieleni, miejsca upamiętniające wydarzenia historyczne bądź działalność wybitnych osobowości lub instytucji. W myśl tego przepisu zabytkiem jest każdy obiekt mający wskazane cechy, niezależnie od istnienia władczego rozstrzygnięcia administracji w tym względzie, ale niektóre jedynie zostają objęte wzmocnionym reżimem ochrony przez wpis do rejestru zabytków. Zachodniopomorski

Wojewódzki Konserwator Zabytków w Szczecinie, w wyniku wizji lokalnej przeprowadzonej w dn. 06.06.2017 r., analizie akt sprawy oraz na podstawie zgromadzonych materiałów dowodowych (materiałów źródłowych min.: Karty obiektu: zespołu budynków dawnego Sądu Obwodowego, ob. zespół budynków Komendy Powiatowej Policji w Kołobrzegu, Program prac konserwatorskich autorstwa Ewy Palacz z 2014 r.) ustalił, że zespół budynków dawnego Sądu Obwodowego w Kołobrzegu reprezentuje formy późnego historyzmu swobodnie łączącego elementy zaczerpnięte zarówno z architektury gotyckiej, renesansowej jak i barokowej. Okazała budowla dawnego Sądu Obwodowego wzniesiona przy użyciu czerwonej cegły, ozdobiona detalem kamiennym, została ukończona w 1913 r. Data budowy „ANNO MCMXIII” została umieszczona na rzeźbionej listwie przytykowej głównych drzwi prowadzących do wnętrza gmachu. Do korpusu głównego, do bocznej elewacji (od story ul. Walki Młodych), przylega dwuczłonowa oficyna złożona z łącznika z przejściem bramnym i wyższej części skrzydła, które znajduje kontynuację w poprzecznie ustawionym w głąb kwartału zabudowy, czterokondygnacyjnym budynkiem aresztu (obecnie Pomieszczenie dla Osób Zatrzymanych). Architekturę neogotycką w zespole zabudowy dawnego Sądu przywołuje ogólny wertykalizm fasady oraz zastosowanie bardzo wysokich i smukłych szczytów wypełnionych otworami szczelinowymi i pasową dekoracją nawiązująca do stosowanej powszechnie w okresie średniowiecza dekoracji blendowej. Formy północnego renesansu przywołuje zastosowanie czerwonej licowej cegły zestawionej z kamiennym detalem wykutym z piaskowca. Repertuar form zdobniczych z obecnością rollwerku stosowanego w dekoracji kartuszy oraz boniowanych pilastrów nawiązuje do form północnego renesansu. Podobny wyraz ma malownicza bryła, w której zastosowano przybudówki o własnych formach przestrzennych jak boczna klatka schodowa i wykusz w elewacji tylnej. Widoczna jest tendencja do monumentalizowania i hieratyzowania bryły i kompozycji elewacji, co przywodzi na myśl barokowe pałace miejskie. Również detal elewacji odwołuje się do form barokowych. Daje się jednak zauważyć tendencję syntetyzowania zastosowanych form zdobniczych, jak w przypadku zgeometryzowanych tralek o wykroju kwadratowym, co świadczy o predylekcji architekta budynku do form wczesno-modernistycznych.

W 1872 r. na mocy decyzji cesarza zniesiono twierdzę Kołobrzeg. Jednocześnie z dniem 1 sierpnia utworzono nowe starostwo kołobrzESCO-karlińskie, z siedzibą starosty w Kołobrzegu. Po tym czasie rozpoczęto prace rozbiórkowe przy fortyfikacjach, uwalniając tym samym nowe tereny pod inwestycje. Wówczas nastąpił gwałtowny rozwój przestrzenny i infrastrukturalny miasta, które zmieniło swój charakter z pruskiego miasta garnizonowego na znany w całym Niemczech nadmorski kurort. Już w 1873 r. jako jedna z pierwszych nowych arterii miasta została wytyczona prosta ulica położona na północ od Starego Miasta, w miejscu dawnych wałów ziemnych i rowów fortecznych twierdzy lądowej. Ulicy nadano nazwę Chmielnej (niem. *Kummertstrasse*), ob. ul. Walki Młodych. Początkowo, na przełomie XIX i XX w., zabudowano południową pierzeję ulicy, północną pozostawiając niezabudowaną do ostatnich lat przed wybuchem pierwszej wojny światowej. Parcelę usytuowaną na rogu dzisiejszej ul. Walki Młodych (niem. *Hans-Schemm-Strasse*) i ul. Wojciecha Drzymały (niem.

Jahn-Strasse), w północno-wschodnim zamknięciu Placu 18 Marca (niem. *Kaiserplatz*) przeznaczono pod budowę gmachu Sądu Obwodowego (niem. *Amtsgericht*). Sąd Obwodowy w Kołobrzegu (niem. *Amtsgericht Kolberg*) był sądem pierwszej instancji. Powstał w wyniku reformy sądownictwa, która nastąpiła w zjednoczonych Niemczech po uchwaleniu ustawy o ustroju wymiaru sprawiedliwości (27 stycznia 1877 r.). Ustawa ta wprowadzała czterostopniową strukturę sądów, gdzie sądami pierwszej instancji były sądy obwodowe (niem. *Amtsgerichte*), sądami drugiej instancji – sądy krajowe (niem. *Landgerichte*), sądami trzeciej instancji – wyższe sądy krajowe (niem. *Oberlandesgerichte*), oraz sądem najwyższym (kasacyjnym) – Sąd Rzeszy (niem. *Reichsgericht*) w Lipsku. Zasięgiem swojego działania obejmował północną i środkową część powiatu kołobrzESCO-karlińskiego. Nowo utworzony Sąd Obwodowy w Kołobrzegu rozpoczynając urzędowanie w 1879 r. przejął w sukcesji akta wcześniej działających sądów niższych instancji: sądów miejskich, patrymonialnych (niem. *Stadt-, Patrimonialgerichte*), Królewskiego Sądu Miejskiego (niem. *Königliches Stadtgericht*), połączonego Sądu Ziemskiego i Miejskiego (niem. *Land- und Stadtgericht*) oraz sądu powiatowego (niem. *Kreisgericht*). Sąd Obwodowy w Kołobrzegu zakończył działalność w 1945 r. Pomimo, że zniszczenia wojenne Kołobrzegu dochodziły według różnych szacunków nawet do 95 % dawnej zabudowy miasta, budynek sądu nie uległ większym uszkodzeniom. Na początku lat 50 XX w. zabezpieczony obiekt przeznaczono na siedzibę Komisariatu Milicji Obywatelskiej. Brak jest informacji o powojennych remontach i modernizacjach gmachu. Obecnie obiekt stanowi własność Skarbu Państwa i siedzibę Komendy Powiatowej Policji w Kołobrzegu.

Gmach Powiatowej Komendy Policji w Kołobrzegu (dawnego Sądu Obwodowego), położony jest na narożnej parceli, usytuowanej u zbiegu ulic Walki Młodych i ul. Drzymały. Korpus główny budynku usytuowany jest poprzecznie względem narożnika przylegającego do Placu 18 Marca, co pozwoliło na wygospodarowanie trójkątnego skweru obsadzonego pojedynczymi drzewami, zakomponowanego wokół osiowej alei prowadzącej wprost do wejścia głównego, poprzedzonego usytuowaną równolegle do fasady ulicą (Kilińskiego). Południowa elewacja korpusu głównego, wzdłuż ulicy Walki Młodych przedłużona wąskim skrzydłem bocznym oraz obrzeżną oficyną, złożoną z dwóch dwukondygnacyjnych brył. Do skrajnej, wyższej części oficyny przylega prostopadle czterokondygnacyjny budynek dawnego aresztu, zamykający parcelę od strony wnętrza kwartału. Od strony północnej wewnętrzny dziedziniec odgradzony jest murem pełnym z przejazdem bramnym oraz dodatkowym zewnętrznym dziedzińcem z budynkiem garażowym. Od strony północno-zachodniej i północno-wschodniej, wzdłuż ulicy Drzymały i Strzeleckiej działka wygradzona jest współczesnym murem ceglany półpełnym, z przęsłami metalowymi.

Korpus skrzydła głównego budynku zbudowany na planie wydłużonego prostokąta, z ryzalitami w partii centralnej, na obu dłuższych bokach. Elewacja boczna (północno-zachodnia) z ryzalitem w części wschodniej. Do narożnika elewacji bocznej (południowo-wschodniej) przylega ryzalit klatki schodowej o wykroju nieregularnego czworoboku. Do narożnika południowo-wschodniego korpusu głównego przylega skrzydło boczne, na planie krótkiego prostokąta, dostawionego do korpusu głównego pod kątem rozwartym. Do ściany

wschodniej skrzydła bocznego przylega węższa w rzucie zbudowana na planie prostokąta oficyna bramna, do której dostawiona jest oficyna boczna na planie kwadratu. Do niej, prostopadle przylega budynek d. aresztu zbudowany na planie wydłużonego, wąskiego prostokąta.

Bryła budynku zróżnicowana, znacznie rozczłonkowana, całkowicie podpiwniczona. W części korpusu głównego trójkondygnacyjna, zwieńczona dachem mansardowym z obszerną wystawką i wysokim monumentalnym trójkątnym szczytem nad ryzalitem środkowym i mniejszymi trójkątnymi szczytami nad pseudoryzalitami bocznymi. Szczyty boczne zwieńczone osobnymi dachami dwuspadowymi, szczyt ryzalitu środkowego nakryty dachem trójspadowym z naczółkiem od strony tylnej. Naczółkowe zwieńczenie również w dachu ryzalitu północnego i skrzydła wschodniego. Oficyny kryte dachami dwuspadowymi, budynek d. aresztu zamknięty dachem płaskim z wystawką (świetlikiem).

Elewacje licowane cegłą ceramiczną, w wątku kowadełkowym. Detal architektoniczny i rzeźbiarski wystrój elewacji wykonany z piaskowca. Podziały pionowe elewacji akcentowane przy użyciu rytmicznie rozmieszczonych prostokątnych otworów okiennych, umieszczonych w płycinach, oddzielonych wielkoporzędkowymi lizenami. Podziały poziome zaakcentowane przy użyciu kamiennych gzymsów. Elewacje posadowione na wysokim ceglany cokole, w dolnej części obłożonej kamieniem, mieszającej otwory okienne piwniczne, cokół oddzielony kamiennym gzymsem międzykondygnacyjnym, druga kondygnacja oddzielona od trzeciej przy użyciu płaskiego kamiennego gzymsu, zwieńczona szerokim i wydatnie wysuniętym gzymsem podokapowym. Dach przedzielony nad całym korpusem głównym ciągłą wysoką wystawką tworzącą czwartą kondygnację. Elewacje od strony ulic opatrzone w bogaty, dekoracyjny detal architektoniczny. Fasada korpusu głównego, symetryczna, 11-osiowa, z trójosiowym ryzalitem centralnym, zaakcentowanym umieszczonym na osi portalem. Portal kamienny zbudowany z dwóch masywnych boniowanych pilastrów na postumentach, zwieńczonych konsolowymi kapitelami z ozdobnymi wazami. Otwór okienny nad ryzalitem w osi centralnej obramiony pilastrową aediculą nakrytą trójkątnym naczółkiem. Otwory okienne trzeciej kondygnacji ryzalitu centralnego podzielone dekoracyjnym kamiennym słupkiem. Otwory okienne pierwszej i drugiej kondygnacji fasady i elewacji bocznych skrzydeł oddzielone płyciną z dekoracją tralkową. Otwory okienne drugiej kondygnacji zwieńczone naczółkami w formie spłaszczonych gzymsów ujętych wolutami jońskimi, dźwigającymi ceglane płyciny pod parapetowe okien trzeciej kondygnacji. Trójkątne szczyty ryzalitów fasady przeprute wąskimi pionowymi szczelinami i dekoracją pasową w układzie pionowym (tynkowaną). Elewacje opatrzone detalem rzeźbiarskim (poza opisanymi dekoracjami portalu głównego). Płaskorzeźbione herby umieszczone w ozdobnych kartuszach, w polach naczółków otworu okiennego nad portalem głównym i otworach okiennych na poziomie II kondygnacji w skrajnych osiach fasady. Tarcze herbowe ujęte rolwerkowanymi kartuszami herbowymi, ujętymi festonami i kampanulami. W tympanonie centralnym umieszczono Herb Prowincji Pomorskiej (Gryf Pomorski), nad otworem okiennym w osi południowej jeden z historycznych herbów Kołobrzegu (skrzyżowane pastorały z infułą biskupią), nad otworem okiennym w skrajnej osi północnej, druga historyczna wersja herbu miejskiego z

urządzeniami solnymi, sylwetą obwarowanego miasta i sylwetami łabędzi. Dodatkową dekorację przy bocznym wejściu w obrębie północnego ryzalitu skrzydła głównego, stanowią kamienne schody, z kamienną balustradą zakończoną słupkiem wykonanym w formie sfazowanego walca zwieńczonego kamienną masywną kulą, do której przymocowana jest kuta, dekoracyjnie opracowana balustrada.

Elewacje oficyny (pierwotnie przejazd bramny), nieotynkowane o widocznym kowadełkowym wątku ceglany. Fasada (południowa, od strony ul. Walki Młodych) na poziomie I kondygnacji 3-osiowa, na poziomie II kondygnacji 4 - osiowa, wyznaczona symetrycznie rozstawionymi otworami okiennymi. Na osi wejście (pierwotnie przejazd bramny) akcentowane ozdobną, monumentalną arkadą, w górnych narożach z kamiennymi kłińcami o rustykalnym licu. W kluczu bramy detal rzeźbiarski w postaci kartusza herbowego/emblematu z przedstawieniem wieży. Emblemat prawdopodobnie nawiązuje do budynku aresztu znajdującego się za oficyną bramną/pierwotnie przejazd bramny/. Tarcza kartusza/emblematu owalna z rolwerkową ramą o wolutowych zwojach z akantem. W górnej części elewacji szeroki tynkowany pas. W zwieńczeniu gzyms koronujący. Elewacja podwórzowa, 3 - osiowa, o nieregularnie rozmieszczonych osiach. Pierwotnie na 1- osi (od strony zachodniej) usytuowana była brama przejazdowa (obecnie zamurowana). Na poziomie II kondygnacji umieszczony półkolisty wykusz zamknięty od dołu trompą. Na osi centralnej usytuowany wtórny otwór drzwiowy, a na 1 -osi od wschodu dostawiony I kondygnacyjny aneks na rzucie półkola. Elewacja opracowana prosto, na poziomie II kondygnacji usytuowane podwójne osie otworów okiennych. W zwieńczeniu uskokowy gzyms koronujący.

Elewacje oficyny bocznej (stanowiącej przedłużenie oficyny bramnej), nieotynkowane, o widocznym kowadełkowym wątku ceglany. Fasada (południowa, od strony ul. Walki Młodych) na poziomie I kondygnacji II osiowa, na poziomie II kondygnacji 4-osiowa, wyznaczona symetrycznie rozstawionymi otworami okiennymi. Na poziomie II kondygnacji otwory okienne(czterodzielne)zgrupowane pośrodku z kamiennym nadprożem. Ponad otworami okiennymi usytuowana prostokątna płyca, tynkowana dochodząca do zwieńczenia ściany. Płyca dzielona pionowymi ceglany pasami stanowiącymi przedłużenie pasów rozdzielających otwory okienne. Powstałe mniejsze płyciny przykryte ozdobnymi ceglany rombami o bokach w formie odwróconego łuku (tworzą „rysunek” gwieżdzistych ceglanych dekoracji). W zwieńczeniu fasady gzyms koronujący. W połąci dachowej usytuowana prostokątna lukarna z dwoma otworami okiennymi, zwieńczona dachem pulpityowym, flankowana po bokach ceglany ściankami zamkniętymi prosto z arkadkowymi prześwitami. Elewacja podwórzowa, 2 - osiowa, o nieregularnie rozmieszczonych osiach. Na poziomie I kondygnacji zabudowana aneksami. Elewacja opracowana prosto, w zwieńczeniu gzyms koronujący.

Elewacje budynku d. więzienia (ob. pomieszczenia dla osób zatrzymanych, skrót „pdz”) ceglane, o widocznym kowadełkowym wątku ceglany, we fragmentach otynkowane. Fasada (wschodnia) 8 - osiowa, wyznaczona symetrycznie rozstawionymi otworami okiennymi zamkniętymi ceglany nadprożami okiennymi, na poziomie I kondygnacji.

Główne wejście do budynku usytuowane na 3 - osi od północy, nad wejściem rozmieszczone otwory okienne pomiędzy kondygnacjami doświetlające klatkę schodową. Na poziomie I kondygnacji (od góry i dołu) poziomy pas ceglano-murawy wykonanego w jodełkę (tzw. opus spicatum). Otwory okienne na poziomie II - IV kondygnacji flankowane ceglano-pseude lizenami, powstałymi w wyniku otynkowania pola pomiędzy nimi. W szczycie lizen dodatkowy dekoracyjny detal architektoniczny wykonany w formie otynkowanej prostokątnej „blendy” ze ściętymi narożami. W zwieńczeniu ceglany wystający ponad lico muru gzyms koronujący. Elewacja tylna, otynkowana. Elewacje szczytowe, pełne, ceglano, częściowo otynkowane z dekoracją opracowaną analogicznie jak fasada.

Z historycznego układu zachowane min. trakt korytarzy i klatka schodowa znajdująca się w korpusie skrzydła głównego budynku d. Sądu.

Z elementów pierwotnego wyposażenia trwale związanych z bryłą budynku jako jego elementy składowe zachowały się: w pomieszczeniach piwnicznych ceglano-sklepienia (pobielone); ceglano-sklepienia krzyżowe (tynkowane), klatka schodowa z dekoracyjnie opracowaną balustradą w skrzydle głównym budynku d. Sądu; bogaty ceglano - kamienny dekoracyjny detal architektoniczny;

W w/w zespole zabudowy poza wyżej wymienionymi elementami pierwotnego wyposażenia, ochronie konserwatorskiej podlega, zachowana oryginalna bryła, kompozycja elewacji wraz z bogatym detalem architektonicznym, wykrój otworów okiennych i drzwiowych.

Parcela (działka nr 64) zachowana jest w historycznych granicach założenia, ściśle powiązana kompozycyjnie i funkcjonalnie z zespołem zabudowy dawnego Sądu Obwodowego. Od strony północnej wewnętrzny dziedziniec odgródzony jest murem pełnym z przejazdem bramnym oraz dodatkowym zewnętrznym dziedzińcem z budynkami garażowymi. Od strony północno-zachodniej i północno-wschodniej, wzdłuż ulicy Drzymały i Strzeleckiej parcela wyodrębniona jest współczesnym murem.

Reasumując, w ocenie ZWKZ w Szczecinie analiza materiału dowodowego sprawy oraz w oparciu o materiały źródłowe i przeprowadzone oględziny wskazuje i udowadnia, iż zespół budynków dawnego Sądu Obwodowego, ob. zespół budynków Komendy Powiatowej Policji w Kołobrzegu wraz z historyczną parcelą (dz. nr 64) przy ul. Kilińskiego 1 obręb 0012 miasta Kołobrzeg, gm. m. Kołobrzeg, pow. Kołobrzeg, posiadają walory zabytkowe, mają zachowaną oryginalną substancję zabytkową oraz spełniają wymagania definicji legalnej zabytku zgodnie z art. 3 pkt.1, 2 oraz art. 6 ust. 1 pkt 1 lit. c, ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Posiadają wszystkie wyżej cytowane wartości – historyczne, artystyczne oraz naukowe, które predysponują przedmiotowy obiekt do objęcia ochroną konserwatorską poprzez wpis do rejestru zabytków. Są świadkiem historii, zachowanym przykładem architektury użytku publicznego, miejscem prezentującym działalność i rozwój przedwojennego wymiaru sprawiedliwości (sądownictwa) w mieście Kołobrzeg i regionu na początku XX w. (wartość historyczna). Z architektonicznego punktu widzenia przedmiotowe obiekty zachowane w pierwotnej formie, posiadające eklektyczne cechy stylowe, zarówno wewnątrz jak i na zewnątrz obiektu (oryginalna bryła z dekoracyjnym detalem

architektonicznym, zachowanym częściowo pierwotnym układem przestrzennym wewnątrz, zachowanymi wyżej wymienionymi historycznymi elementami pierwotnego wyposażenia) potwierdza, że posiadają wartość artystyczną i architektoniczną. Jakość architektury i zastosowanego detalu rzeźbiarskiego świadczy o prestiżowym charakterze reprezentacyjnego gmachu zaprojektowanego do pełnienia ważnych funkcji publicznych.

Zabudowa ta stanowi równocześnie doskonały przykład przemian, jakie dokonywały się w kształtowaniu przestrzeni na początku XX w. oraz jest cennym źródłem naukowym, pod względem genezy formy, rozwiązań artystycznych i technologicznych (zespół zabudowy dawnego Sądu z dekoracyjnym detalem architektonicznym, pierwotnym wyposażeniem, stanowi cenny przykład ceglanej architektury użyteczności publicznej, charakterystycznej dla terenu dawnego Pomorza z początku XX w.) Obiekty te posiadają również wartość naukową, gdyż są cennym przykładem historii i rozwoju wymiaru sprawiedliwości w przedwojennym mieście Kołobrzeg. W kontekście rozwoju administracji sądowej, wymiaru sprawiedliwości w regionie, może stanowić znaczące źródło do prowadzenia naukowych i dydaktycznych badań nad tym tematem. Może być także cennym źródłem rozwoju kulturalnego, atrakcją turystyczną regionu i miasta podnosząc rangę terenu, na którym zlokalizowany jest przedmiotowy zespół zabudowy. Historyczna parcela, z uwagi na ścisłe powiązania kompozycyjne i funkcjonalne z zabytkowym zespołem zabudowy d. Sądu, zachowanie w pierwotnych granicach założenia, konieczność zapewnienia ekspozycji budynków, wyczerpuje dyspozycje art. 6 ust. 1 pkt 1 lit. b pow. ustawy – co stanowi pełną podstawę do dokonania wpisu do rejestru zabytków przedmiotowego terenu. Wobec spełnienia powyższych przesłanek merytorycznych i prawnych orzeczono jw.

Pouczenie

Od decyzji niniejszej przysługuje stronom na podstawie art.127 § 1 i art.129 § 1 i 2 Kpa -odwołanie do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego(ul. Kopernika 36/40, 00-924 Warszawa) w terminie 14 dni od daty jej doręczenia, za moim pośrednictwem.

Zachodniopomorski Wojewódzki
Konserwator Zabytków
Ewa Stanecka

załączniki:

1/ opieczętowna mapa w skali 1: 500;

Otrzymują :

1. Skarb Państwa reprezentowany przez Komendę Wojewódzką Policji w Szczecinie , ul. Małopolska 47, 70-515 Szczecin.
2. a/a.

Do wiadomości:

1. Starostwo Powiatowe, Pl. Ratuszowy 1, 78-100 Kołobrzeg, - Nadzór Budowlany;
2. Starostwo Powiatowe, Pl. Ratuszowy 1, 78-100 Kołobrzeg, -Ewidencja Gruntów;
3. Urząd Miasta w Kołobrzegu, ul. Ratuszowa 13, 78-100 Kołobrzeg;
4. Sąd Rejonowy, Wydz. Ksiąg Wieczystych, ul. Katedralna 13, 78-100 Kołobrzeg;
5. Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Szczecinie, Delegatura w Koszalinie, ul. Andresa 34, 75- 626 Koszalin;
6. Miejski Konserwator Zabytków w Kołobrzegu, ul. Ratuszowa 13, 73-100 Kołobrzeg;
7. Komenda Powiatowa Policji w Kołobrzegu , ul. Kilińskiego 20, 78-100 Kołobrzeg;
8. Narodowy Instytut Dziedzictwa, ul. Kopernika 36/40, 00-924 Warszawa;

Poświadczam się zgodność niniejszej kopii z treścią materiału państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego

P.3208.

6642. (identyfikator ewidencyjny materiału zasobu) Nr kart. zamówienia

02 CZE. 2017

Data poświadczenia

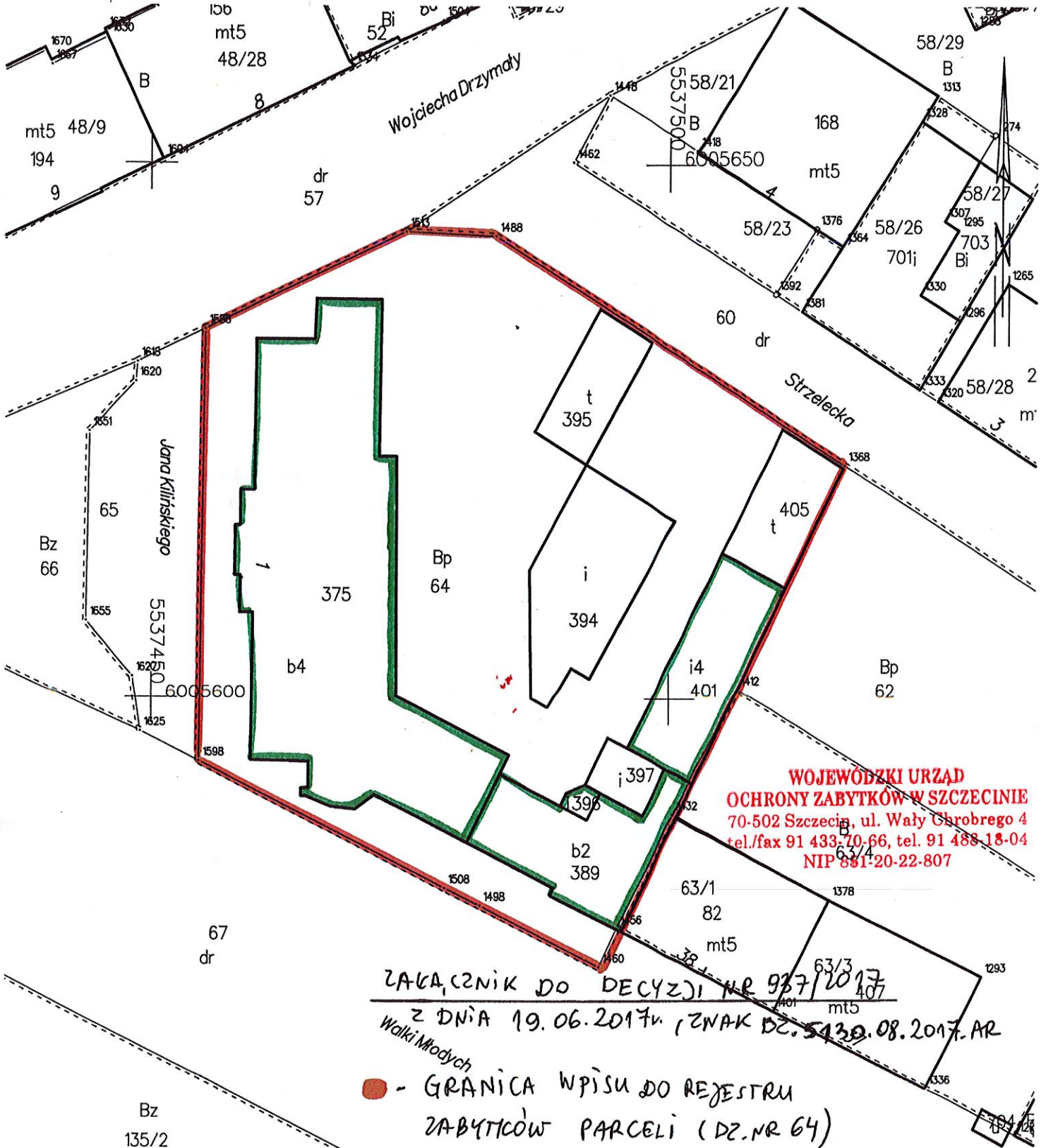
INSPEKTOR

Zbigniew Wojtaszek Osoby reprezentującej organ

Województwo: zachodniopomorskie
Powiat: kołobrzeski
Jednostka ewidencyjna: 320801_1, Kołobrzeg (gm. miejska)
Obręb: 0012, 12
Działka: 64

MAPA EWIDENCJI GRUNTÓW
SKALA 1:500

Układ odniesienia: PL-ETRF 89, układ wsp. płaskich: PL-2000 strefa 5 (15°), układ wys.: PL-KRON86-NH

**WOJEWÓDZKI URZĄD
OCHRONY ZABYTKÓW W SZCZECINIE**
70-502 Szczecin, ul. Wały Głobrego 4
tel./fax 91 433 70 66, tel. 91 488 18-04
NIP 631-20-22-807

ZAKAŻNIK DO DECYZJI NR 937/2017
Z DNIA 19.06.2017r. (ZNAK DC. 5439.08.2017.AR
Walki Młodych

● - GRANICA WPISU DO REJESTRU
ZABYTKÓW PARCELI (DZ.NR 64)

■ - ZESPÓK BUDYNKÓW WPISANYCH
DO REJESTRU ZABYTKÓW

